

Nr 3.

Av herr **Hällgren**, *angående införande i kommunallagarna av bestämmelser därom att för vissa fullmäktige suppleanter skola utses.*

Utvecklingen på det kommunala området har gått dithän, att beslutan-
derätten i allt större utsträckning överlåtits på valda ombud eller
fullmäktige. Dessa fullmäktige väljas till ett begränsat antal med hänsyn
till folkmängden. Då sålunda de röstberättigade överlätit beslutande-
rätten i de för den kommunala samfälligheten gemensamma angelägen-
heterna åt ett begränsat antal personer, är det av så mycket större vikt
för ärendenas allsidiga prövning och fattandet av lyckliga beslut, att de
därtill valda fullmäktige infinna sig på sammanträdena och deltaga i
överläggningar och beslut. Av referat från fullmäktigesammanträden
framgår emellertid att oftast en eller flera fullmäktige av olika anled-
ningar kunna vara borta från sammanträdena. I de flesta fall äro väl
anmälda hinder för bortovaron av sådan art att de godkännas av de när-
varande fullmäktige. Men det inträffade förhållandet har medfört den
olägenheten, att de beslutandes antal ytterligare decimerats.

Kommunallagarna föreskriva inga sådana anordningar att möjligheter
förefinnas undvika dylikt förhållande. Vid val av fullmäktige i städer,
landskommuner, municipalsamhällen och församlingar utses inga suppleanter,
vilka vid hinder för valda fullmäktige att bevista sammanträde
kunna inkallas som ersättare. I det fall vald fullmäktig avsäger sig upp-
draget får platsen förbli obesatt till dess ny sammanräkning för utse-
ende av efterträdare ägt rum. Ett utseende av suppleanter samtidigt med
valet av fullmäktige skulle icke i någon nämnvärd mån försvåra valpro-
ceduren men göra nya sammanräkningar obehövlige. Dessutom skulle
bestämmelser i kommunallagarna att suppleanter under vissa förhållan-
den få inkallas medverka till mera fulltaligt besökta sammanträden.

Vid tillsättandet av kommunala nämnder och styrelser utses suppleanter
samtidigt med valet av ledamöter. Suppleant ersätter ledamot som är
förhindrad infinna sig till sammanträde. Anordningen med tillkallande
av suppleant när ledamot anmält hinder är sålunda genomförd beträf-
fande de kommunala organ, som ha förvaltningen om hand. Känslan av
ansvar hos de ordinarie ledamöterna förminskas givetvis inte till följd
härav.

Samma princip som tillämpas för de kommunala förvaltningsorganen gäller även beträffande landstingen. Vid val av ledamöter i landsting utses även suppleanter som inkallas till landstingssammanträde, därest ledamöter skulle vara hindrade fullgöra sina uppdrag. Här gäller det sålades endast tillämpande av samman princip beträffande stads-, kommunal-, municipal- och kyrkofullmäktige.

Särskilt på landsbygden behöva alla intresserade krafter tagas i anspråk för utövande av kommunala förvaltningsuppgifter. Svårigheter att få lämpade personer göra sig kännbara i samma mån som den kommunala verksamheten utökas. Under sådana förhållanden kunna givetvis inte de som valts till fullmäktige och besitta kommunala insikter underlåta att åtaga sig förvaltningsuppgifter. Allra helst som i en stor kommun ett trettiotal kommunalfullmäktige kunna ha till uppgift att förrätta val av mer än hundratalet kommunala förtroendemän. Att vid dessa val en stor del av fullmäktige erhålla uppdrag som göra att de sedermera sakna beslutanderätt när det gäller val av revisorer och granskning av kommunal förvaltning är inte ägnat att förvåna. Men härigenom har den beslutande församlingen ytterligare decimerats, en förminskning som vid sådana viktiga avgöranden blir så mycket mera märkbar, enär luckorna för frånvarande fullmäktige icke kunnat utfyllas genom inkallande av suppleanter. Det kunde också ha sitt värde för det kommunala livet att den, som närmast står i tur, någon gång finge deltaga i ett fullmäktigesammanträde, taga ansvar och fatta beslut.

I anledning av vad sålunda anförts, och då riksdagen förut anhållit om utredning rörande andra bestämmelser i kommunallagarna, hemställas vördsamt,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning rörande lämpligheten av införande i kommunallagarna av sådana bestämmelser, att vid val av stads-, kommunal-, municipal- och kyrkofullmäktige även suppleanter måtte utses för att inkallas vid uppståndet hinder för vald fullmäktig att bevista sammanträde.

Stockholm den 15 januari 1932.

Elof Hällgren.
